

3. Tekniske specifikationer

3.1. Da der ikke findes en europæisk norm for trykbeholdere med enkel geometrisk form, har Kommissionen måttet udarbejde et teknisk bilag, hvor der dog i visse tilfælde refereres til de internationale normer (ISO, CEN, Euronorm ...) eller til deres nationale modstykker (BSI, DIN, Afnor ...).

3.2. I dette bilag beskæftiger Kommissionen sig meget med tekniske detaljer og fastsætter de bestemmelser, der skal overholdes i forbindelse med

talrige aspekter af produkternes konstruktion og deres dimensioner. Måske ville det dog have været bedre at præcisere de resultater, der skal opnås, end at behandle specifikationerne detaljeret.

3.3. Udvalget skal under alle omstændigheder benytte lejligheden til indtrængende at anmode Kommissionen om at anerkende den kvalitetskontrol, fabrikanten automatisk foretager under fremstillingen; anerkendelsen bør naturligvis opfylde visse kriterier, men den vil under alle omstændigheder gøre det muligt at forenkle proceduren for EØF-verificering og samtidig reducere kontrolomkostningerne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1979.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af varer «

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 201 af 10. august 1979, s. 6.

A. UDTALESENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 3. august 1979 i medfør af artikel 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 174. plenarforsamling, holdt i Bruxelles den 12. og 13. december 1979 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, særlig artikel 198,

under henvisning til anmodning af 3. august 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af præsidiumet den 25. september 1979 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelsen,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel håndværk og tjenesteydelser på mødet den 28. november 1979,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Marvier,

under henvisning til forhandlingerne på den 174. plenarforsamling den 12. og 13. december, mødet den 12. december —

enstemmigt

VEDTAGES FØLGENDE UDTALELSE:

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget ser med tilfredshed, at Kommissionen har taget initiativ til at indføre fælles regler vedr. fremgangsmåderne ved udførsel af varer. Det er klart, at det ville betyde et stort fremskridt for eksportørerne, om der blev gennemført identiske fremgangsmåder på dette felt. Men Udvalget understreger, i forlængelse af bemærkninger, den allerede har fremsat flere gange, at et direktiv — der som bekendt er bindende med hensyn til formålet, men ikke med hensyn til midlerne — er et dårligt egnet instrument, når det drejer sig om at harmonisere fremgangsmåder, der netop er midler. Vel kan et præcist og detaljeret direktiv tjene til, at man hurtigt når et ønsket resultat; men det er Udvalgets ønske, at man senere når så vidt, at der kan gennemføres en EF-forordning, indebærende kun én fremgangsmåde; man bør ikke lade sig nøje med retningslinjer, der — hvor gode de end er — ofte tillader medlemsstaterne at anvende forskellige fremgangsmåder med tilhørende forskellige dokumenter og krav om særlige garantier og formaliteter. Det kommer tilbage hertil i afsnittet »Særlige bemærkninger«.

1.2. Ikke desto mindre noterer Udvalget med tilfredshed, at hvis direktivet får virkning, vil det give anledning til betydelige fremskridt.

Når dette er sagt, må Udvalget konstatere, at forslaget uden væsentlige ændringer i indholdet kunne være udformet, så det bevirkede endnu hurtigere fremskridt.

1.3. Teksten består stort set af to dele. Den ene behandler den generelle udførselsordning, den anden særlige ordninger. Under sidstnævnte, noget uklare overskrift skjuler sig de såkaldt forenklede fremgangsmåder ved udførsel.

Udvalget forstår, at det er nødvendigt at råde over en generel fremgangsmåde ved udførsel, som kan anvendes uden forudgående formaliteter af virksomheder eller personer, der udfører varer enkeltvis eller kun sjældent.

1.4. Dog kunne Udvalget ønske, at de forenklede fremgangsmåder ikke var særtilfælde, men normal EF-praksis.

Udvalget konstaterer i øvrigt, at fremgangsmåder af denne art allerede anvendes i vidt omfang i forskellige medlemsstater; at de dér er blevet gængs prak-

sis, og at det ville være godt, om de nød fremme i de øvrige medlemsstater.

1.5. Da Kommissionen deler denne opfattelse, mener Udvalget at man bør lade den træde tydeligt frem, hvilken kan ske ved at ændre Afsnit II's overskrift (Særlige ordninger) til »Forenklede ordninger«.

1.6. Generelt bemærker Udvalget at det uden tvivl havde været mere naturligt at udarbejde et direktiv om de udførsler, der ikke kræver særlige kontrolforanstaltninger (men kun giver anledning til momsfritagelse), for så i en særlig tekst at anføre de formaliteter, der vedrører produkter, som er undergivet særlig kontrol (f.eks. for så vidt angår den fælles landbrugs politik).

2. Særlige bemærkninger**2.1. Fjerde betragtning**

Formuleringen af dette afsnit er for restriktiv. Landene er på forskellige stadier med hensyn til fremgangsmåder. Det foreslås derfor at skrive:

»Medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser indeholder ofte regler om fremgangsmåderne ved udførsel af varer, som tjener nationale formål, og derfor ikke tager hensyn til kravene i forbindelse med toldunionen, som er grundlaget for Fællesskabet«.

2.2. Artikel 1, stk. 2, litra a)

Det ville være rimeligt, om man i gennemførelsesbestemmelserne henviste til definitionerne på henholdsvis Fællesskabets geografiske område og Fællesskabets toldområde.

2.3. Artikel 6, sidste afsnit

Udvalget ønsker det nærmere præciseret, i hvilke tilfælde toldvæsenet kan kræve, at der afgives en ny angivelse.

2.4. Artikel 7

Udvalget noterer med tilfredshed, at man under pkt. 1 fastslår det princip, at en angivelse kan annulleres, »så længe varerne ikke har forladt Fællesskabets område«.

Med baggrund i dette princip kunne Udvalget ønske sig de følgende punkter forenkede.

Udvalget ønsker den under pkt. 4 omtalte frist mellem tolddeklarering og faktisk gennemførelse af udførselen fastsat, så den bliver rimelig og ens for alle, hvorimod det nu er overladt til de kompetente myndigheder at bestemme den.

Angående alle denne artikels bestemmelser ønsker Udvalget, at der i den endelige udgave og i gennemførelsesbestemmelserne tages hensyn til, at det af forretningsmæssige grunde ofte er nødvendigt at ændre eller annullere forsendelser, der for øvrigt toldmæssigt er fuldt korrekte.

2.5. *Afsnit II — Særlige ordninger*

Som nævnt under generelle bemærkninger ønsker Udvalget at dette afsnit benævnes »Forenkede ordninger«.

2.6. *Artikel 14 — pkt. 1*

Dette punkt pålægger medlemsstaterne at anvende de i Afsnit II omhandlede forenkede fremgangsmåder »for så vidt deres administrative organisation gør det muligt«.

Udvalget har noteret sig, at denne bestemmelse efter Kommissionens opfattelse er tvingende, og at man vil sætte meget ind på at få den efterlevet. Men Udvalget frygter, at bestemmelsen i sin nuværende formulering ikke vil blive fortolket sådan. Derfor bedes Kommissionens finde en udformning, der gør det muligt inden for en rimelig frist at nå konkrete resultater. Medlemsstaterne bør forpligtes til at træffe de nødvendige bestemmelser, så de forenkede ordninger kan gennemføres.

2.7. *Artikel 15*

I andre udtalelser har Udvalget allerede påpeget, at udtrykket »umiddelbar nærhed af grænsen« er vagt. Det var bedre at sige »ejendomme, der er beliggende på begge sider af en grænse, men udgør en økonomisk enhed«.

2.8. *Artikel 16, pkt. 3*

Betingelsen »at der stilles en sikkerhed, hvis form og størrelse fastsættes (af de kompetente myndigheder) «forekommer temmelig mærkelig som en almindelig eksportregel. Den er forståelig, når det gælder varer, hvor der kan gives restitutioner, men for almindelige industrivarer er det unormalt at kræve kaution eller deponering. Udvalget indser, at når eksport udføres ved hjælp af eksportpapirer (dokumenter), skal eksportøren erklære sig indforstået med at give evt. yderligere oplysninger på et senere tidspunkt, men hans underskrift gælder da som »sikkerhed«. Dette punkt må revideres, især fordi det kan fortolkes forskelligt på de forskellige fællesskabssprog.

Disse bemærkninger gælder ligeledes for artikel 19, pkt. 9.

2.9. *Artikel 17, afsnit 2*

Udvalget bemærker, at angivelserne af toldpositioner er upraktiske, idet der indgår både araber- og romertal, såvel som store og små bogstaver (f. eks. 84.25 A.I.b.i.). En sådan betegnelse er ikke rationel, og den gør det vanskeligt at anvende EDB. Udvalget ville foretrække, at der anvendtes statistisk klassificering, der udelukkende består af tal.

I den forbindelse skal man understrege fordelene ved en generel anvendelse af EF's statistiske varefortegnelse (NIMEXE), som i alle tilfælde bør træde i stedet for nationale og endog EF-udformninger (nemlig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik) af basisnomenklaturen.

Denne bemærkning gælder også angående artiklerne 19, pkt. 2 og 20, pkt. 2, litra b),

Desuden bemærker Udvalget at det i visse tilfælde kan være vanskeligt at opfylde kravet om, at varernes mængde skal fremgå af den oprindelige angivelse. Det ønsker, at det i gennemførelsesbestemmelserne fastsættes, at nettomængden senest skal foreligge oplyst, når varerne forlader det toldsted, hvor angivelse er foretaget.

2.10. *Artikel 19, pkt. 2 — 1. og følgende afsnit*

Fremgangsmåden, der består i at give tilladelse til eksport ved forelæggelse af et handelsdokument, der beskriver varerne, er god.

Ikke desto mindre skal der bevares stor fleksibilitet. Handelsdokumentet kan altså variere meget, alt afhængigt af varernes art og det eksporterende firmas beskaffenhed (på det tidspunkt, hvor eksporten finder sted). I nogle tilfælde kan dette dokument være af administrativ, og ikke af toldmæssig karakter,

f. eks. kan det være et kvalitetsbevis, en erklæring for farlige varer osv. Hovedsagen er, at dette papir indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at beskrive varen og selve forsendelsen. Derfor foreslås det, at udtrykket »handels- eller tilsvarende dokumenter« anvendes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1979.

Raffaële VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om »Forslag til Rådets forordning (EØF) om anden ændring af forordning (EØF) nr. 222/77 om fællesskabsforsendelse«

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 241 af 26. september 1979, s. 6.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 24. september 1979 i medfør af artikel 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 174. plenarforsamling, holdt i Bruxelles den 12. og 13. december 1979, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 198,

under henvisning til anmodning af 24. september 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af præsidiumet den 25. september 1979 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser på mødet den 28. november 1979,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Marvier,

under henvisning til forhandlingerne på den 174. plenarforsamling den 12. og 13. december 1979, mødet den 12. december 1979 —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget bifalder, at Kommissionen ønsker at forenkle reglerne for fællesskabsforsendelse, idet denne ordning er ryggraden i EF-handelen. Derfor vil enhver forenkling straks få vigtige konsekvenser for